

Beløbet ikke kan anvendes. (*Martin Hansen*: Hvis der ikke stod noget!). Ja, saa var der jo ikke noget Lovforslag. (*Martin Hansen*: Ja, men, derfor er det ogsaa det afgørende!). Det afgørende for Befolkningen er, om det i Lovforslaget indførte Beløb virkelig kommer Befolkningen til gode, og Erfaringerne har vist os, at mange Kommuner ikke anvender Loven eller kun i meget ringe Grad. Der maa altsaa være en Fejl at rette. Eller vil det ærede Medlem paastaa, at der i Kommuner, hvor Dyrtidsloven ikke anvendes, eller kun anvendes i ringe Grad, ingen Trang er til Beløbets Anvendelse? Jeg har sagt, at der findes Landkommuner, hvor Velstanden er saa almindelig, at der vel ikke er mange fattige, men lige saa utvivlsomt findes der en hel Række Kommuner, hvor der er stor Nød, stor Trang til Hjælp, og hvor Hjælpen dog ikke ydes, hvor Dyrtidsloven ikke anvendes. Jeg vil da spørge det ærede Medlem: Hvad er Grunden til, at Dyrtidsloven i saadanne Kommuner ikke finder fornøden Anvendelse eller saa godt som ikke anvendes? Vil det ærede Medlem ikke sige mig: Hvad er Aarsagen til, at Loven ikke anvendes i videre Udstrækning i visse Kommuner, hvor det er paaviseligt, at der er stor Nød, at en Mængde Mennesker har overordentlig vanskeligt ved at klare sig i Dyrtiden? Det ærede Medlem skylder os Svar derpaa.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at al den Tale, der var fremført om det urigtige i at sætte Skel i Befolkningen, intet havde paa sig, thi man havde allerede ved en Mængde Love af forskellig Art sat Skel i Befolkningen. Det ærede Medlem nævnte Sygekasseloven som et Eksempel paa, at Skellet var der, og sagde, at der ingen Indvendinger var gjort derimod. Naar man er meget fattig paa Argumenter, kan man ty til noget saadant som at stille Sygekasseloven ved Siden af Loven om Dyrtidsforanstaltninger. Sygekasseloven er en Lov, der giver en vis Del af Befolkningen Ret til at danne Foreninger, som faar Statstilskud, men det er ikke en Lov, der alene gælder Folk med en vis Indtægt. En saadan Ret til at danne Foreninger, der faar Statstilskud, gives ogsaa mange andre. Der er meget velstillede Folk, som kan danne Foreninger og faa Statstilskud til dem. Landboforeningerne har kunnet opnaa Statstilskud o. s. v., o. s. v. Der er aldeles ikke nogen Skelsætning. For øvrigt gælder det ogsaa om, med hvilke Øjne man ser paa disse

forskellige Love og paa de Foreninger, der er dannede paa deres Grundlag, og det har aldrig nogen Sinde her i Landet været følt som en Ydmygelse at kunne være Medlem af en Sygekasse. Men det vil i høj Grad føles som en Ydmygelse for den fattige, naar et Sogneraad bekendtgør, at hver den, der er kommet i en vanskelig Stilling paa Grund af Dyrtiden og ønsker Dyrtidshjælp, skal melde sig til Sogneraadet og bede derom. Han skal krydsforhøres, hans Forhold skal lægges aabent for alle og enhver. Kan han ikke bestaa Prøven, bliver der givet Afslag, han kan ikke faa den Hjælp, Loven i Virkeligheden skulde give ham Ret til. Dyrtidsloven praktiseres i mange Kommuner paa den Maade, at Hjælpen kun ydes, efter at den paagældende har henvendt sig til Sogneraadet og ydmygt bedt derom.

Venstres Ordfører, det ærede Medlem fra Verninge-Kredsen (Jensen-Sønderup), søgte at godtgøre, at der bestod et Modsætningsforhold mellem den højtærede Indenrigsminister og Ministerens egne Partifæller i Fællesudvalget og Socialdemokraterne der, idet han mente, at vi ikke skulde have haft nogen særlig Interesse i at faa udtrykkelig fastslaaet, at der skulde ydes Dyrtidshjælp til Brændselsindkøb, medens dette havde været et Hovedmoment for Indenrigsministeren. Men deri har det ærede Medlem fuldkommen Uret. Der bestaar ikke noget Modsætningsforhold. Der er ikke Gnist af Grund, synes jeg, til at tro, at der i den Henseende hersker noget Modsætningsforhold mellem den højtærede Indenrigsminister og de to Partiers Medlemmer af Fællesudvalget. Det ærede Medlem maa ogsaa erindre, at jeg i Underudvalget antydede, at man muligvis kunde finde et fælles Grundlag til Udjævning af Meningsforskelligheder med Hensyn til § 2 ved udtrykkelig at begrænse Virkningerne af Paragraffen til Brændselet. Jeg ved ikke, om jeg bestemt nævnte Brændselet, men jeg sagde: enkelte Varer, og jeg tænkte da specielt paa Brændselet. Men heller ikke dette vilde man gaa med til, og efter at Venstre kategorisk havde erklæret, at der overhovedet ikke var nogen Mulighed for at faa Partiet Venstre med til nogen som helst almindelige Dyrtidsforanstaltninger, hvortil der krævedes $\frac{2}{3}$ Statstilskud, havde det ikke mere Interesse for os at opstille noget som helst Forslag, og saa maatte selvfølgelig ogsaa Bestemmelserne vedrørende Brændselet bortfalde. Men nogen